

UNA NOVA TENDÈNCIA ESCÈNICA

Espectacles en llocs insòlits

Els artistes i els festivals busquen nous escenaris per seduir el públic de més a prop

Una obra en un pis, en un terrat o un concert en una botiga. Els artistes busquen noves fórmules per arribar al públic sense intermediaris. Festivals com l'Escena Poble nou i el Ribermúsica els han fitxat.

LAURA SERRA

BARCELONA. "Quan vas al teatre o a un museu, tens una mirada predefinida. Quan vas a un domicili a veure una obra, no tens prejudicis", explica Quim Pujol, un dels organitzadors de L'Estratègia Domèstica, un petit festival escènic que té lloc en diferents pisos de Barcelona.

La cita, que també se celebra en altres ciutats del món, demostra la capacitat dels creadors per buscar sortides originals a la seva feina. Alguns ho fan perquè no troben lloc als circuits convencionals, d'altres perquè ho veuen com una fórmula més impactant per acostar-se al públic i d'altres fan servir l'extravagància en l'exhibició per captar l'atenció. Sigui com sigui, cada vegada hi ha més espectacles de teatre i música que es poden descobrir en espais no teatrals. I tot sovint aquestes propostes s'engloben en festivals com els que coincideixen a Barcelona.

Escena Poble nou

Fins al 24 d'octubre al Poble nou
La performance en pisos d'Esther Freixa és el cas més flagrant d'aquesta situació, però tot el festival Escena Poble nou té la particularitat d'escampar-se per espais del barri barceloní, ja siguin teatres com el Casino de l'Aliança o llocs singulars com la biblioteca. En total hi haurà 14 companyies catalanes i estrangeres amb espectacles de teatre físic, música escènica, circ i objectes a preus populars (màxim, 5 euros). Destaquen, per exemple, els noms de CaboSanRoque, que presenta nou espectacle, *Bestiari*; Leo Bassi, amb *The Best Of*, i la nova peça de dansa de Rosa Muñoz i Sofia Asencio, *John, Johnny*. Però la recomanació és passejar pel barri i anar traient el nas per llocs i muntatges molt ben escollits.

Ribermúsica

Del 20 al 23 d'octubre a la Ribera
L'espectacle inaugural del festival serà aquest vespre a la basílica de Santa Maria del Mar: un poema escènic narrat per l'actriu Mercè Managuerra amb cançons de Raimon i un muntatge audiovisual de Guillemino i Miki Arregui que es titula *Nou Món*. Aquesta "epopeia urbana contemporània", segons el director, Joan Puigdel·lívol, que acabarà amb 300 nousvinguts que s'entrellaçaran amb les columnes de l'església, simbolitza el diàleg intercultural i el compromís social del Ribermúsica. Amb el leimotiv de *Catalans... universals*, 100 espais del barri (monuments, botigues, bars i restaurants) s'ompliran de concerts de tots els estils durant el cap de setmana.

AL CINE, AL CARRER, A CASA
01. El Pentateatre còmic s'escampa pels racons del Cine Alexandra. 02. Al Festival Escena Poble nou, el Collettivo Cinetico. 03. I la performance *Medea (a la carta)*, d'Esther Freixa, que es representa en domicilis particulars.

PENTATEATRE / FRANCESCA PENNINI / ANDREA NICOLAU

L'Estratègia Domèstica

Del 27 al 30 d'octubre a Barcelona
Deu projectes formen part del cartell d'aquest festival alternatiu en domicilis que es promouen per internet. "Volem mantenir viva l'activitat al marge dels grans museus i teatres amb molts recursos. Està molt bé que hi siguin, però també volem demostrar que es poden fer coses des de fora", explica Quim Pujol. A la vegada, reivindiquen la possibilitat de fer peces -escèniques, plàstiques o mixtes- "que no hem de classificar, ni definir": "Fer espectacles en pisos és una estratègia per mostrar coses que surten dels motlles establerts". La proximitat augmenta la intensitat.

Cine Alexandra

Cada dijous
El projecte del Pentateatre Còmic va néixer en un restaurant. Els començaments es movien entre la sala, la cuina i el magatzem per veure cinc peces breus de teatre en un entorn menys encotillat que una platea. La idea va quallar i, tot i que s'han traslladat al Cinema Alexandra, el projecte continua sent fer obres en espais que formen part de la vida quotidiana. Els espectacles, de 15 minuts, es representen simultàniament en una cuina, el hall, el lavabo, el terrat i una sala antiga de cinema, i el públic és qui va corrent. S'ha acabat adormir-se a la butaca. —

El cos feréstec d'Esther Freixa obre l'Escena Poble nou

Crònica

ANDREU GOMILA

Ens citen dimarts al número 227 del passeig Taulat. Al davant de la porta de l'edifici hi ha una quinzena de persones que no han pogut resistir la temptació de veure un espectacle al saló d'una casa particular. Es tracta de *Medea (a la carta)*, d'Esther Freixa. Fa prop de tres anys que el fa, de pis en pis, de Barcelona a Santa Perpètua de la Mogoda o en qualsevol altre punt del país, i amb una breu estada a l'Antic Teatre de la capital.

Pugem. Ella és petita i jove. I ens rep al saló de casa del Joan. Ens asseiem en cadires i, a un metre de distància, ens explica que farà dues peces, la 2 i la 4, que sabrem que passa de l'una a l'altra perquè canvia de vestit, i que no farà *Medea*, sinó que interpretarà el mite. Fins aquí, tot normal... Però tot seguit Freixa comença a bellugar-se. Ens mira a tots de fit a fit, als ulls, ara desafiant, ara intentant-nos seduir. "Jo sóc aquest

cos", diu. Un cos que busca la seva identitat. Fort, flexible i preciós. Quan acaba la peça, som en un altre planeta. En uns moments, Freixa canvia de roba i de cara. Tot el que abans era vida, esdevé mort. És una pietat, una escultura viva. Al final, ens engalta: "La resta és poesia". Ella és poesia, pensem.

L'espectacle ha durat una mica més de mitja hora. L'organització treu vi, aigua, raïm i galetes. Freixa torna a canviar-se de vestit i es relaxa. El públic vol saber coses, sobre la seva nuesa tan propera, com ha treballat l'espectacle, si el públic la condiciona, l'erotisme dels moviments. El públic vol saber-ho tot. Està entusiasmat davant l'experiència del cos feréstec de Freixa. I cada pregunta té a veure amb l'experiència de cadascú, cosa que la protagonista d'aquesta vetllada no s'estrà de recordar-nos. La ballarina no explica gran cosa. Només que els textos que recita són de Toni Cots i de Heiner Müller, l'autor que li va servir de punt de partida gràcies al seu *Medea material*... Després d'haver-la vist, només podem recomanar-la. Convidin-la a casa seva. —